

Ten z pozoru zabiedzony chudzielec z zamiłowania jest sybarytą. Szybko przyzwyczajają się do dóbr materialnych swojego opiekuna, lecz ten nie może liczyć na to, że whippet dopilnuje jego mienia. Nie ma żadnych predyspozycji do stróżowania, za to silny instynkt towarzyski. Zapewne właśnie potrzeba przebywania z ludźmi sprawiła, że whippet Jim, słynny bohater powieści Terry’ego Darlingtona „Z wąskim psem do Carcassonne”, zniósł trudy morsko-rzecznej podróży łodzią z Anglii do Francji wraz ze swoimi opiekunami.

Whippet należy do sprinterów. Doskonale spisują się na torach wyścigowych i na zawodach polowych tzw. coursingach. Dla bezpieczeństwa zawsze biegną w kagańcach.

Pierwotnie whippet był hodowany przez ludzi ubogich do celów typowo użytkowych — miały gonić i zabijać dzikie zwierzęta, głównie króliki. Z czasem zainteresowanie nimi zaczęło wzrastać i te charty angielskie stały się psami wyścigowymi, jak również rodzinnymi, reprezentacyjnymi, odnoszącymi sukcesy na wystawach psich piękności. W Polsce znane są od lat i wciąż zyskują popularność.

Choć whippet z wyglądu wydają się delikatne, niepozorne, to potrafią zadziwić sprawnością, zwinnością i precyzją w działaniu. Z całą pewnością na uwagę zasługuje ich nietuzinkowy charakter.

Sprinter, nie maratończyk

Należą do psów aktywnych, ale — jak większość chartów — świetnie znoszą wielogodzinne przebywanie w mieszkaniu, spędzając czas głównie na spaniu. Dlatego whippet doskonale nadaje się na mieszcucha. Nawet w małym pomieszczeniu jest niekłopotliwy i cichy, bo szaleje wyłącznie na spacerach. Kiedy osiągnie dorosłość, wystarcza mu harmonogram:

krótkie spacerki w zwykłe dni, dużo ruchu w weekendy. On nie potrzebuje codziennie wyczerpującego zajęcia, choć trzeba mu zapewnić możliwość wybiegania się na wolnej przestrzeni. Nie wolno zbyt forsować whippetów, należy rodzaj aktywności ruchowej dobierać indywidualnie do potrzeb danego osobnika, jego wieku i ogólnego stanu zdrowia. Whippet jest sprinterem, ale nie maratończykiem. Porusza się z wielką gracją, zwinnie i szybko. Charty z linii wyścigowych potrafią osiągnąć prędkość 60 km/godz. w 15 sekund! Oczywiście przebywając w plenerze whippet nie jest zajęty wyłącznie bieganiem. Lubi spenetrować pobliskie krzaki, przyjrzeć się okolicy, aportować, pokonać naturalne przeszkody. Jest więc idealnym kompanem dla ludzi aktywnych, uprawiających jogging czy lubiących piesze wędrówki. Charty te odnoszą sukcesy w wielu psich dyscyplinach sportowych: obediencji, agilitacji, frisbee, flyballu. Doskonale radzą sobie także w coursingu (pogoni za sztucznym zajęcem na otwartej przestrzeni) czy w wyścigach torowych. Podczas spacerów w terenie zabudowanym,

zwłaszcza w pobliżu szlaków komunikacyjnych, lepiej trzymać charta na smyczy, ponieważ łatwo się dekoncentruje. Do głosu mogą dojść jego naturalne instynkty, a w efekcie zechce urządzić sobie pogoń za obranym ruchomym celem. Niestety takie szaleńcze zrywy mogą skończyć się dla niego tragicznie.

Spokojny współlokator

Whippet to wymarzony pies rodzinny. Na ogół zachowuje się poprawnie, bez zarzutu. Nie jest też natrętny, jeżeli opiekun poświęca mu odpowiednio dużo czasu. Przywiązuje się do wszystkich domowników, traktując ich jednakowo. Z ludźmi łączy whippet zawsze wyjątkowa, bardzo silna więź. Ten pies pragnie towarzyszyć domownikom we wszelkich zajęciach. Bez problemu można z nim podróżować, zabierać na wakacje, gdyż łatwo adaptuje się do nowego miejsca.

Whippet uwielbia wygodę — cienka skóra i brak tłuszczu na ciele nie amortyzują twardej podłogi, dlatego chętnie wskakuje na łóżko czy fotel. Generalnie whippet są ciche, niektóre nie szczeka-